

vej. De 40 Beboere har ansøgt Sogneraadet om at faa Sundhedsvedtægten forandret og anmodet om, at den ugentlige Fejning af Gaden blev udført paa Kommunens Regning. Sogneraadet har imidlertid givet Afslag under Henvisning til, at det er de 40 Beboeres Pligt at lade Gaden feje. Af de nævnte 40 Beboere er der enkelte, f. Eks. et Par Enker, som lever af en ganske lille Kapital, 4 à 5,000 Kr., i et lille, gammelt straataekt Hus, som de ejer. De maa naturligvis føre en meget kummerlig Tilværelse og maa ofte angribe Kapitalen for at leve. Naar det nu ved den nye Sundhedsvedtægt paalægges dem at feje den brolagte Gade, paalægges der dem noget, som de i Virkeligheden ikke har Raad til. De har nu ansøgt Justitsministeriet om at faa Sundhedsvedtægten forandret, men der er blevet svaret, at det lader sig ikke gøre. Jeg vil opfordre den højtærede Justitsminister til at sørge for, at der ikke i Sundhedsvedtægter indføres Bestemmelser, som kan paaføre Beboerne en saadan aarlig Skattebyrde, om jeg maa kalde den saaledes.

Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) omtalte i sit Foredrag Husmændenes Testationsret, og jeg skal tillade mig at gøre et Par Bemærkninger derom. Som det ærede Medlem nævnte, har Statshusmændene, men ikke den øvrige Husmandsklasse, den særlige Testationsret. Det forekommer mig ikke, at der er særlig Grund til at udvide den til andre, da det viser sig, at den i Praksis slet ikke bruges. I Samlingen 1909—10 havde vi et Lovforslag fremme angaaende Husmændenes Testationsret, og ifølge de Oplysninger, som i den Anledning blev indhentet, var der mange Herredsfogder, navnlig i Jylland, som i deres Praksis ikke en eneste Gang havde haft med Tilfælde at gøre, hvor Gaardmændenes særlige Testationsret var kommet til Anvendelse. Naar den er gaaet ud af Praksis, fordi den ikke ønskes brugt, og fordi man anser den for unyttig, forekommer det mig ikke, at der er nogen særlig Grund til at indføre den for andre Samfundsklasser. Det blev særlig betonet, at Børnene skal have et Sted, hvor de kan samles, og som den, der faar Ejendommen, skal opretholde som deres Hjem. Men

derved gøres der de andre Børn Uret, idet de ikke kan faa den Andel, de efter Arveloven og efter Praksis kan gøre Krav paa. Der paaføres ogsaa den, som faar den samlede Ejendom, en Byrde, naar han stadig skal modtage den øvrige Familie. Det forekommer mig derfor, at adskilligt taler imod den særlige Testationsrets Udvidelse til flere Samfundsklasser.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Jensen: Den højtærede Kultusminister var ikke ganske velvillig overfor mig forleden Dag. Jeg kunde jo tage Revanche og sige: Nu giver jeg mig til at tale om den Kirke, og saa bliver jeg ved, indtil Kultusministeren siger Ja. Jeg vil imidlertid gaa en anden Vej og henstille til Finansudvalget at se paa denne Sag med Velvillie. Ministerens Paastand om, at der ikke er givet noget Løfte i Fjor, maa staa for hans egen Regning. At den tidligere Kultusminister gav et Løfte, tror jeg vil være let at bevise overfor Finansudvalget, og saa tror jeg, at Finansudvalget vil tage med Velvillie paa Sagen.

Fraenkel: Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) forlangte af mig, at jeg skulde have gennemgaaet hele det ærede Medlem for Ringbøingkredsens (J. C. Christensen) Grundlovsforslag. Det havde jeg for det første ikke faaet Lov til, og for det andet var der ingen som helst Grund for mig til at gøre det. Det, jeg maatte hæfte Opmærksomheden ved, var de to Punkter i Forslaget, som efter min Mening var de vigtigste, og som angik det vanskeligste Problem i hele Grundlovsspørgsmaalet, nemlig det at forlige, bygge Bro over Modsætningerne ved at konstruere et Lands-ting, der paa den ene Side var et effektivt Led i et Tokammersystem og paa den anden Side var baseret paa den lige og almindelige Valgret. Det var de Punkter, der havde Interesse for mig, de var efter min Mening de vigtigste i hele Forslaget, og dem beskæftigede jeg mig med. Andet havde jeg ikke at gøre med Forslaget paa